

El laberint del PP

El president del Govern balear, Jaume Matas, podria anunciar aquesta setmana un canvi de govern, enmig d'una tensa situació política marcada pels moviments laberíntics de les famílies del PP balear.

El dia 5 es va fer públic que ENDESA havia donat el vist-i-plau definitiu al nomenament de Bartomeu Reus, fins ara conseller de Medi Ambient del Govern balear, com a nou president de GESA (Gas i Electricitat, SA, l'empresa elèctrica de Balears) en substitució de Felicià Fuster. Si no hi ha canvis, la junta general d'accionistes de GESA, prevista pel dia 20, aprovarà el nomenament. S'haurà tancat un llarg període d'incertesa que va començar quan

ARXIU / JOAN CELIA

Jaume Matas, president del Govern balear. Aquesta setmana podria arribar la crisi de Govern.

ENDESA, presidida per Martín Villa, va començar a filtrar la possible substitució de Felicià Fuster, que continuarà com a president d'honor de GESA.

Aquest nomenament pot precipitar la crisi de govern que des de fa dues setmanes Jaume Matas té sobre la taula, i que de moment no ha tancat.

Tal i com va informar fa quinze dies aquest setmanari, la sobtada dimissió del conseller d'Educació i Cultura, Joan Flaquer, havia

provocat un problema important a Matas. El president esperava per poder fer els canvis que considerava més oportuns coincidint amb el nomenament de Reus. Però la filtració de la notícia referida a qui encara era conseller de Medi Ambient, més la dimissió de Flaquer, obriren una escaletxa que ha precipitat més de dues setmanes de tensió, rumors i guerra de nervis i de posicions entre les famílies del PP.

Segons totes les fonts informatives locals, aquesta mateixa set-

sense que s'espargessin rumors sobre la persona que previsiblement ocuparà la conselleria, però de moment —aquesta crònica es va tancar dijous passat— hi ha tants noms, alguns tan contradictoris, que fan del tot impossible aventurar amb un mínim de rigor qualsevol possibilitat. L'únic que aquest setmanari ha pogut certificar és que gairebé ningú dins la conselleria sap què passarà. Una situació, per altra banda, molt lògica en aquestes circumstàncies... però que no ho és gens ni mica si tenim en compte que les Balears rebran d'aquí sis mesos —l'1 de gener de l'any que ve— les competències en educació no universitària, o bé que encara està pendent l'aprovació del Decret de Mínims.

El conseller Flaquer va concedir una entrevista a aquest setmanari —EL TEMPS, núm. 664, del 10 de març— en què parlava de totes dues qüestions. Era impossible deduir-ne que parlava un conseller que tenia pensat dimetir. Més aviat el contrari. Menys de tres mesos després, es produeix el canvi de titular a la Conselleria. Els dos grans assumptes pendents del departament queden enmig d'incògnites gens agradables.

És cert que la qüestió de les competències no depèn tant de la voluntat del govern balear com del de Madrid, però també és cert que no sembla gaire lògica aquesta interinitat a l'espera de tan important transferència.

Encara més suspicàcies aixeca entre els sectors més sensibles a la normalització el Decret de Mínims. Aquest decret hauria d'haver estat publicat ja, i significaria

**Vergeristes,
matistes
i canyellistes
juguen una
delicada partida
d'escacs dins el
Partit Popular
balear.**

mana, el president Matas aprofitarà per fer la reforma del govern. Totes les travesses apunten a l'actual batlle d'Alcúdia, Miquel Àngel Ramis.

Allau de rumors. Si per a Medi Ambient ningú no dubta que ja hi ha candidat decidit, per a l'altra conselleria interina la cosa no està tan clara. Efectivament, des de la dimissió de Flaquer, Educació i Cultura viu enmig d'una interinitat general. No passa dia

ARXIU / JOAN CELIA

ARXIU / JOAN CELIA

Els consellers dimissionaris. A l'esquerra, Joan Flaquer, d'Educació. A la dreta, Bartomeu Reus, de Medi Ambient.

que tots els alumnes cursarien almenys un 50% dels seus estudis en català. Les fonts consultades entre sectors favorables a la normalització, tot i que s'estimen més esperar esdeveniments per manifestar-se públicament, estan molt preocupades pel punt mort en què es troba el tema. La por és que entre la interinitat de Flaquer, l'arribada d'un nou titular a la Conselleria i una situació política inestable dins el PP, vagin passant els mesos i no es publicui el decret o bé que sigui publicat amb importants limitacions pel que fa a l'obligatorietat de l'ensenyament en català.

Enfrontament intern. El nomenament de dos nous consellers de Medi Ambient i Educació i Cultura –podria ser una crisi més general– s'emmarca dins una sorda batalla que enfronta les famílies conservadores. Els seguidors de Joan Verger, vergeristes, tenien un pacte amb els canyellistes, de Gabriel Canellas, per tal de controlar l'acció de Govern. Per això forçaren la renúncia de Soler, ara fa un any, i col·locaren Matas.

L'aliança es va començar a trencar, segons tots els indicis, a partir que Matas començà a actuar autònomament. Certs nomenaments de segona i tercera línia, més altres aspectes menors, sembla que han aixecat descon-

fiances entre el sector canyellista.

Fa tres setmanes el grup parlamentari del PP donà suport als diputats eivissencs per protegir, mitjançant la figura de parc natural, ses Salines d'Eivissa, un espai on Gabriel Canellas té interessos directes. Segons una font parlamentària, Canellas, tres dies abans de la votació, va tenir un duríssim enfrontament amb alguns dels seus companys per aquest tema, si bé no va transcendir a l'opinió pública. Això ocorria el 16 de maig.

A partir d'aleshores tot s'accelera. La setmana següent dimiteix Flaquer. Algunes versions periodístiques relacionaven aquesta renúncia amb l'allunyament entre Canellas i Matas. Segons aquesta interpretació, Flaquer va dimitir aconsellat per Canellas, el qual li ho hauria suggerit com una mena de demostració, davant Matas, que encara controla bona part del poder. Diuen que Matas volia fer una remodelació més àmplia per reduir el poder de Canellas dins l'executiu.

Aquests moviments de peça són difícils d'interpretar des de fora del PP perquè els equilibris i les aliances entre les diverses famílies són canviants i, sovint, contradictoris d'un dia per l'altre.

Tot i això, sembla bastant raonable pensar que el nou govern

que sorgeixi de la crisi, ara o d' aquí unes setmanes o mesos, demostrarà fins quin punt Matas ha aconseguit sortir guanyador de l'envit de Canellas i, sobretot, com ha jugat les seves cartes Joan Verger.

ARXIU / JOAN CELIA

Un darrer apunt. Sobre la situació política del PP, hi plana el judici pel Cas Sóller contra Canellas –comença el dia 30– que pot fer inclinar la balança en un sentit o un altre. És evident que si se'n surt, la seva posició política quedarà reforçada. Si, pel contrari, fos jutjat i condemnat, potser tant Joan Verger com Jaume Matas tendrien les mans més lliures.

Gabriel Canellas, que el proper dia 30 s'enfronta al judici pel Cas Sóller. Juga també les seves cartes enmig de la crisi del PP.

Miquel Payeras